

Изборном већу
Факултета политичких наука
Универзитета у Београду

Изборно веће Факултета политичких наука Универзитета у Београду, на основу члана 70. став 1. и члана 72. став 1. и 2, Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, број 76/05, 100/07 – аутентично тумачење, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14 и 45/15 – аутентично тумачење и 68/15 и 87/16), члана 49. став 1. тачка 3. чланова 110. и 114, Статута Универзитета у Београду – Факултета политичких наука и на основу Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа сарадника, формирало је на седници одржаној 21. децембра 2017. године Комисију за припрему извештаја о пријављеним кандидатима за избор асистента за ужу научну област „Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука“ у саставу: др Илија Вујачић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, др Ђорђе Павићевић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду и др Миодраг Јовановић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

ЗА ИЗБОР АСИСТЕНТА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ „ПОЛИТИЧКА ТЕОРИЈА,
ПОЛИТИЧКА ИСТОРИЈА И МЕТОДОЛОГИЈА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА“

I О конкурсy

Универзитет у Београду – Факултет политичких наука расписао је конкурс за избор једног асистента, са пуним радним временом, за ужу научну област „Политичка

теорија, политичка историја и методологија политичких наука“. Оглас је објављен 17. јануара 2018. године у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови*, бр. 760.

Комисија је констатовала да се на конкурс у предвиђеном року пријавио један кандидат: Душан Марковић. Кандидат је приложио пријаву на конкурс, читану личну карту, биографију са списком објављених научних радова, оверену фотокопију дипломе и додатка дипломи основних студија, оверену фотокопију уверења о успешно окончаним мастер академским студијама, уверење о положеним испитима на мастер академским студијама, уверење о уписаној трећој години докторских студија у академској 2017/18. години, уверење о положеним испитима на докторским студијама, објављене научне радове, изјаву о изворности и уверење о знању језика. Комисија је утврдила да пријава кандидата Душана Марковића садржи све конкурсом предвиђене елементе, односно да је поднета у складу са условима утврђеним Законом о високом образовању и Статутом Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

II О кандидату

1. Биографски подаци

Душан Марковић је рођен 4. априла 1983. у Београду. Основну школу и Земунску гимназију завршио је у Београду са највишом просечном оценом и Вуковом дипломом. Завршио је Филозофски факултет Универзитета у Београду, Одељење за историју, 2010. године, са просечном оценом 9,22, чиме је стекао звање дипломирани историчар. Тема дипломског рада му је била „Осми конгрес СКЈ 1964. године и привредна реформа“.

Мастер студије на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, модул „Политичка теорија, политичка социологија и институције“, уписао је 2013. године. Осим обавезних предмета Теорије и модели демократије и Проблеми и спорови у савременој политичкој теорији, кандидат Душан Марковић је изабрао да током мастер студија похађа следеће предмете: Консолидација демократије у посткомунистичким друштвима, Политика отпора и грађанска непослушност, Уставна политика ЕУ, Теорије правде, Цивилно друштво и синдикати, као и Парламентаризам. Просечна оцена му је била 10, а тема мастер рада „Интерпретација Маркове и марксистичке

мисли у делима Ремона Арона“. Одбраном мастер тезе стекао је звање мастер политиколог.

По завршетку мастер студија наставио је са школовањем на Факултету политичких наука и уписао докторске студије политикологије 2015. године. Тренутно је на трећој години, положио је све испите и обавезе из прве две године, међу којима и Израда и јавна одбрана нацрта пријаве дисертације, а остварио је просечну оцену 10. Као изборне предмете, кандидат је похађао следеће курсеве: Политичка и историјска антропологија модерног Балкана, Социјални капитал, партиципација и друштвене промене, Норма, текст и контекст, као и Отпадници у модерној политичкој мисли.

Као гимназијалац је био полазник програма историје у Истраживачкој станици Петница, током основних студија млађи сарадник и асистент, а од 2012. године је и руководилац истог семинара.

Кандидат Душан Марковић је био студент и Београдске отворене школе – током 2005/2006. године на програму Европска унија и Балкан, а 2006/2007. године на Главном програму. Такође, похађао је више образовних и стручних семинара и конференција у иностранству. За резултате у свом образовању и раду је био добитник више стипендија и награда српске и француске владе.

Душан Марковић је кооснивач и коуредник *Синтезиса*, часописа за хуманистичке науке и друштвену стварност.

Говори енглески и француски језик.

2. Објављени радови

Кандидат је доставио списак и фотокопије десет научних и стручних радова:

- 1) „Interpretacija Marksove misli u delima Remona Arona“, *Godišnjak Fakulteta političkih nauka* 17/XI (jun 2017) 35–51.
- 2) Душан Марковић, Срђан Мићић, „Сусрети краља Александра и краља Бориса од септембра до децембра 1933. године“, *Токови историје* 1 (2017) 175–198.
- 3) „Praxis i Francuska: veze, saradnja, odjeci“, *Praxis. Društvena kritika i humanistički socijalizam* (zbornik radova sa međunarodne konferencije o jugoslovenskoj ljevici: Praxis-filozofija i Korčulanska ljetnja škola (1963–1974), Beograd, 2012, 329–346.

- 4) Veljko Stanić, Dusan Marković, Elodie Keiflin, „Danilo Kiš en France : « Exil », création, réception, 1935-1989”, *Bulletin de l’Institut Pierre Renouvin* n° 40, « Littératures et musiques dans les relations internationales XIXe-XXIe siècle », 95–109.
- 5) „Povratak u šezdeset osmu – 40 godina od protesta“, (priredila Nora Farik), Fondacija „Heinrich Böll“ – Regionalni ured Beograd“, *Tokovi istorije* 3-4 (2008) 353–356.
- 6) „Јесења академија: „1968: 40 година после“ Рабац (Истра, Хрватска), 28. септембар – 4. октобар 2008. *Токови историје* 3-4 (2008) 362–364.
- 7) „Морални стриптиз: Виђење Другог светског рата и првих послератних година у филмовима Живојина Павловића“, *Зборник Београдске отворене Школе. Радови студената. Генерација 2006/2007* (2008) 113–126.
- 8) „New History Teaching Perspectives: Seminar on Social History“, *Proceedings from the International Conference “History, Historiography and History Teaching”, held on 21-23 November 2007 in Skopje*, Skopje, 2007, 527–534.
- 9) „Prilog proučavanju filma kao istorijskog izvora“, *Zbornik radova odeljenja društvenih nauka Istraživačke stanice Petnica. Petničke sveske* 62 (2007) 250–257.
- 10) „Поновно читање Орвела“, *Знак* 26/27 април/мај (2003) 38–45.

3. Приказ достављених научних радова

Достављени радови указују на разноврсност тема и приступа које је Душан Марковић примењивао у својим истраживањима. Оне обухватају политичку историју, историју идеја, интелектуалну историју, методолошка питања при проучавању прошлости, а у његовом опусу се налазе и стручни преводи са француског језика.

Комисија је прегледала све достављене радове кандидата и проценила да би за ову прилику требало нарочито приказати садржај два његова научноистраживачка рада:

- 1) „*Praxis* i Francuska: veze, saradnja, odjeci”, *Praxis. Društvena kritika i humanistički socijalizam* (zbornik radova sa međunarodne konferencije o jugoslovenskoj ljevici: Praxis-filozofija i Korčulanska ljetnja škola (1963–1974), Beograd, 2012, 329–346.

У овом чланку аутор проучава везе југословенских интелектуалаца окупљених око часописа *Praxis* и француских левичара – њихове контакте, узајамне посете, учешће француских интелектуалаца у раду Корчуланске летње школе, као и присутност југословенских аутора у француским издањима. Посматрани период обухвата време постојања *Praxis*-а и Летње школе, али и године након њиховог укидања, када је у Француској спонтано организован један од „опозиционих центара“ – место на коме се отворено говорило о кризи југословенског уређења. Укидање часописа *Praxis* и Корчуланске летње школе схваћено је у Француској као доказ недемократичности југословенског система, за који је, иначе, било симпатија због његовог супротстављања стаљинистичком моделу, завидног степена слобода у односу на друге социјалистичке земље и изградње радничког и друштвеног самоуправљања. Основна тема се у овом раду посматра из трију перспектива: најпре се анализира интерес који су француски левичари имали за југословенско уређење и самоуправни систем у начелу, па самим тим и за интелектуалце који су им могли бити саговорници; потом је реч о предиспозицијама југословенских интелектуалаца за прихватање француске културе, како у традиционалном смислу, тако и у виду њима савременог француског, левичарског интелектуалног модела; трећи ниво, фактографски најбогатији, тиче се конкретних примера, односно манифестација и резултата интелектуалне и личне интеракције тих актера. Аутор показује да контакти о којима је реч имају своју непорециву историјску вредност, како на професионалном тако и на личном плану. Међутим, проблеми настају ако пожелимо да одемо корак даље и размотримо ове интелектуалне везе са становишта културног трансфера, односно њиховог трајнијег ефекта, а поготово ако желимо ове контакте посматрати у контексту француско-југословенских односа у сфери културе.

2) „Interpretacija Marksove misli u delima Remona Arona“, *Godišnjak Fakulteta političkih nauka* 17/XI (jun 2017) 35–51.

У раду се говори о критичкој анализи пре свега економских и политичких идеја Карла Маркса од стране Ремона Арона. Однос према Марксовим концептима се настоји посматрати кроз призму Аронових ширих политичких и филозофских афинитета. Аронова критика Маркса била је теоријска (у вези са економским, социолошким и филозофским поставкама), али и практична – дубоко уроњена у политички и друштвени контекст у ком је Арон живео и деловао. Марксизам је за Арона

представљао највећи политички изазов, коме је деценијама тражио начина да се супротстави. Јасно је да је Арон на оспоравање Марксових теорија био подстакнут широм политичком и друштвено-интелектуалном ситуацијом у Француској којом је доминирао марксизам у различитим теоријским облицима. Већину Марксових економских теорија Арон је сматрао ненаучним, док је од њихове политичке примене страховао, вођен како теоријским аргументима, тако и конкретним искуствима држава у којима су на власти биле марксистичке партије. Ако је он тиме донекле симплификовао Маркса, треба имати у виду да арена борбе није била академска заједница, већ политичка, те је аргументе требало учинити једноставнијим, као и да је Маркс од стране марксиста представљан још симплификованије, а у основи и измењен, ако ничим другим онда Лењиновим и Стаљиновим интервенцијама које су постале основа рада комунистичких политичких партија. Многи елементи Аронове критике Маркове мисли и марксистичке политике ипак спадају у општа места, односно нису оригинални. Премда то можда није свесно радио, нема сумње да је Арону било у интересу да све марксистичке покрете сведе на нужност оног доктринарног, као и да за све марксистичке девијације пронађе извор у Марковом делу. Саму Маркову мисао схватао је првенствено као филозофију историје и одрицао јој научни карактер, до ког је и Марксу и марксистима било изузетно стало.

4. Учешће на научним скуповима

Кандидат Душан Марковић је био позван на две међународне научне конференције у иностранству, са којих има радове објављене у целости. Те конференције су:

- 1) „*Praxis* – Критика и хуманистички социјализам“ на Корчули, од 13. до 15. октобра 2011.
- 2) „History, Historiography and History Teaching“, у Скопљу, од 21. до 23. новембра 2007.

5. Педагошко искуство и смисао за наставни рад

Кандидат Душан Марковић иза себе има богато педагошко искуство. Најпре, кратко време 2009. је радио као наставник историје у оквиру билингвалног програма (српско-француски) Треће београдске гимназије. Потом, држао је предавања по позиву у оквиру алумни програма Одељења за напредне додипломске студије Београдске отворене школе 2011. године.

У својству студента-сарадника је 2012. године помагао у реализацији наставе на предметима Друштвена историја Србије и Савремена политичка историја, у оквиру основних студија на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

Међутим, најважнији сегмент његовог педагошког рада представља то што почев од 2003, а нарочито од 2012. године, ангажован у Истраживачкој станици Петница, што подразумева организовање наставе, држање предавања, вођење радионица са изворима, менторски рад итд.

III Закључак и предлог Комисије

Након оствареног увида у документацију коју је Душан Марковић доставио уз пријаву на конкурс, Комисија је констатовала да овај кандидат испуњава све формалне услове предвиђене Законом о Универзитету, Статутом Универзитета и Статутом Факултета политичких наука за избор у звање асистента. Истовремено, кандидат Душан Марковић се на више начина, својим радовима, интересовањима и интелектуалним афинитетима уклапа у ужу научну област „Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука“, за коју се асистент бира.

Кандидат је не само завршио основне студије историје, којима доминира политичка историја, а потом завршио мастер студије политичке теорије и уписао докторске студије политикологије, већ је током постдипломских студија бирао и са највишим оценама полагао предмете који су из уже научне области.

Такође, резултати научноистраживачког рада кандидата Душана Марковића показују његову континуирану способност за разноврсна истраживања на пресеку више дисциплина, али исто тако и све већу фокусираност на теме из уже научне области. Кандидат је учествовао на научним конференцијама у иностранству и користи своје

познавање светских језика за проширивање дијапазона истраживачких тема и њихову продубљену анализу.

Коначно, кандидат је своју способност и смисао за наставни рад демонстрирао пре свега током свог вишегодишњег рада у Истраживачкој станици Петница, где су наставне активности, иако програме похађају средњошколци, веома налик онима на универзитету. Кандидат је у том раду остварио изузетне резултате. Уз то, већ је имао прилике и да помаже у реализацији наставе на основним студијама Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

Полазећи од наведених резултата на научноистраживачком и педагошком пољу које је кандидат Душан Марковић до сада постигао, као и од тога да је испунио све неопходне услове прописане Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа сарадника Универзитета у Београду – Факултета политичких наука, Комисија једногласно предлаже Изборном већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду да донесе одлуку да се Душан Марковић изабере у звање асистента са пуним радним временом на одређено време од три године за ужу научну област „Политичка теорија, политичка историја и методологија политичких наука“.

У Београду, 7. фебруара 2018. године

чланови Комисије:

проф. др Илија Вујачић

проф. др Ђорђе Павићевић

проф. др Миодраг Јовановић
